

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg

Klacht	:	RKRW 23.05
Wet	:	Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz)
Instelling	:	FPC De Rooyse Wissel
Datum binnenkomst klacht	:	27 juni 2023
Datum hoorzitting	:	6 juli 2023
Einde termijn	:	11 juli 2023

De Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg heeft zich beraden over de klacht van de heer A., hierna te noemen klager, aan wie op grond van een zorgmachtiging zorg wordt verleend door De Rooyse Wissel.

De klacht is gericht tegen mevrouw B. (verpleegkundig specialist), hierna te noemen, tezamen met de hieronder genoemde algemeen directeur van De Rooyse Wissel, verweerders.

1 PROCEDURE

De klachtencommissie heeft op 27 juni 2023 van klager een klaagschrift ontvangen, gedateerd op 26 juni 2023 en inhoudende een klacht.

De algemeen directeur van De Rooyse Wissel heeft de klachtencommissie op 4 juli 2023 een verweerschrift met een aantal bijlagen doen toekomen.

De patiëntenvertrouwenspersoon heeft namens klager de klachtencommissie voorafgaand aan de hoorzitting op 6 juli 2023 een toelichting op de klacht toegezonden.

De hoorzitting heeft plaatsgevonden via beeldcommunicatie. Bij die gelegenheid hebben beide partijen, ieder voor zich, hun standpunten toegelicht.

1.1 TERMIJN

Het klaagschrift bevat een klacht als omschreven in artikel 10:3 Wvggz, en deze klacht heeft betrekking op een beslissing waarvan het gevolg actueel is, zodat de klachtencommissie, uitgaande van de datum van ontvangst van het klaagschrift, gehouden is binnen 2 weken na ontvangst ervan schriftelijk een uitspraak te doen ten aanzien van de klachten, te weten uiterlijk op 11 juli 2023.

De klachtencommissie heeft op 6 juli 2023 een verkorte versie van de onderhavige beslissing aan partijen gestuurd.

2 KLACHT

- Klager is het niet eens met de huisregels, waarin is vastgelegd dat het patiënten binnen de FPK niet is toegestaan een eigen mobiele telefoon in hun bezit te hebben.

Tevens verzoekt klager om een schadevergoeding, indien zijn klacht gegrond wordt verklaard.

3 FEITEN

- Klager is vanaf 25 april 2019 op basis van een (gemaximeerde) TBS-maatregel opgenomen in het Forensisch Psychiatrisch Centrum De Rooyse Wissel, zijnde een TBS-kliniek, op een afdeling met beveiligingsniveau 4. Deze maatregel liep tot 29 december 2022.
- Op 19 december 2022 heeft rechtbank Limburg een zorgmachtiging, geldend tot en met uiterlijk 19 juni 2023, ten aanzien van klager verleend.
- Klager is op 27 januari 2023 overgeplaatst naar de forensisch psychiatrische kliniek (FPK) van dezelfde instelling, waar beveiligingsniveau 3 geldt. Binnen de FPK gelden huisregels.
- Op 28 juni 2023 heeft de rechtbank Limburg een aansluitende zorgmachtiging ten aanzien van klager verleend tot en met uiterlijk 19 juni 2024.

4 STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

4.1 STANDPUNT KLAGER

Het standpunt van klager komt, samengevat, neer op het volgende.

Klager maakt bezwaar tegen de binnen de FPK geldende huisregel, dat beeld- en geluidsdragers op afdelingen met beveiligingsniveau 3 niet zijn toegestaan. Zijn klacht heeft met name betrekking op het feit dat als gevolg hiervan het bezit van de eigen mobiele telefoon niet is toegestaan op de afdeling. Klager belt dagelijks met zijn vriendin en vader om zijn contacten buiten de kliniek goed te houden. Dit is voor hem belangrijk, omdat dit uiteindelijk de basis is waar hij naar teruggaat wanneer hij de kliniek mag verlaten. Zij zijn heel belangrijk voor hem. Het liefst spreekt klager fysiek af met zijn vriendin en vader. Nu dat vanwege de opname in De Rooyse Wissel niet gaat, is bellen daarvoor het alternatief waarmee hij de relatie met zijn vader en vriendin goed kan houden. Het belcontact geeft klager ook rust. Klager is van mening dat dit gestimuleerd zou moeten worden vanuit de instelling, maar krijgt het gevoel dat De Rooyse Wissel belcontact tegenwerkt en daarbij de hakken in het zand zet.

Sinds enkele maanden is De Rooyse Wissel aangesloten bij een nieuwe telefoonprovider, met als gevolg dat klager in hoge belkosten wordt gedreven als hij zijn vriendin of vader wil spreken. De kosten bedragen voor klager € 0,12 per minuut; zijn vader en vriendin betalen € 0,05 per minuut bovenop de reguliere belkosten. Klager belt gemiddeld 1,5 uur per dag met zijn vriendin en twee keer per week met zijn ouders. Dit komt neer op ongeveer 10 uur in de week, waardoor zijn maandelijkse rekening om en nabij € 300,- bedraagt aan belkosten. Dit, terwijl klager ook een telefoonabonnement op zijn mobiele telefoon heeft van € 20,- per maand, waarmee hij onbeperkt zou kunnen bellen. Daar kan hij geen gebruik van maken, omdat beeld- en geluidsdragers, waaronder mobiele telefoons, niet zijn toegestaan volgens de huisregels. Voor klager is onduidelijk waarom dit verbod noodzakelijk is op de FPK, waar het bijvoorbeeld wel is toegestaan gebruik te maken van internet. Van de afdelingscomputer kan klager dagelijks gebruik maken, maar het is niet toegestaan om te (video-)bellen. Deze computer staat daarnaast in een algemene ruimte, waar klager geen privacy heeft.

Het is klager niet toegestaan om een mobiele telefoon op de afdeling voorhanden te hebben en te gebruiken, omdat het bezit van beeld- en geluidsdragers in de huisregel is verboden. De huisregels dienen volgens art. 8:15 Wvggz opgesteld te zijn voor de ordelijke gang van zaken en de veiligheid, passend bij de doelgroep, in de accommodatie. Uit lid 2 van dat artikel is af te leiden dat deze algemeen van aard moeten zijn. Verweerder verwijst in dit kader naar de uitspraak en uitkomst van rechtbank Oost-Brabant.

Uit een uitspraak van de Hoge Raad van 19 juli 2019 (ECLI:NL:HR:2019:1282) is verder af te leiden dat huisregels naast algemeen van aard en passend bij de doelgroep ook noodzakelijk en proportioneel moeten zijn.

Klager is het met verweerder eens dat de huisregel algemeen van aard is geformuleerd en dat deze geldt voor alle patiënten. Wenselijk is dat eenzelfde lijn wordt getrokken binnen accommodaties met soortgelijke doelgroepen. De wetgever schrijft daarover dat het onwenselijk is dat de huisregels voor soortgelijke accommodaties en doelgroepen grote verschillen vertonen.

Klager is van mening dat de huisregel niet passend is bij de doelgroep. Zo heeft klager van medepatiënten vernomen dat er meerdere FPK-afdelingen binnen Nederland zijn waar het voor patiënten wél is toegestaan om een eigen mobiele telefoon voorhanden te hebben en dit niet is verboden in de huisregels. Ook zijn er FPK-afdelingen waar patiënten, als het is verboden om een eigen mobiel mee te nemen, een mobiele telefoon zonder internetmogelijkheden vanuit de kliniek kunnen krijgen om een eigen simkaart in te plaatsen. Volgens klager is de huisregel daarom niet per definitie passend bij de doelgroep, omdat het in andere instellingen met beveiligingsniveau 3 wél mogelijk is om gebruik te maken van een (eigen) mobiele telefoon. Welke instellingen het betreft kan noch klager noch de patiëntenvertrouwenspersoon desgevraagd benoemen.

In het verweerschrift wordt benoemd dat patiënten die verblijven op de FPK (beveiligingsniveau 3), waaronder ook klager, toegang hebben tot het FPC (beveiligingsniveau 4), waar ook geen mobiele telefoons zijn toegestaan. Voor de ordelijke gang van zaken en veiligheid is - derhalve volgens klager - in de huisregels van de FPK (alsmede in de huisregels van het FPC) opgenomen dat er geen mobiele telefoons toegestaan zijn.

Klager kan zich vinden in het argument dat er redenen zijn om mobiele telefoons niet toe te staan in het FPC. Klager is echter van mening dat het voor de ordelijke gang en zaken niet noodzakelijk is om op grond daarvan mobiele telefoons te verbieden binnen de FPK, om reden dat FPK-patiënten toegang hebben tot het FPC-gedeelte. Volgens klager kan voorkomen worden dat de ordelijke gang van zaken en veiligheid binnen de kliniek gevaar kan lopen zonder de telefoonbeperking door te trekken naar de FPK. Klager noemt daarbij als mogelijkheid dat in plaats van mobiele telefoons in het algemeen te verbieden op de FPK, een verbod wordt ingesteld om mobiele telefoons mee te nemen naar het FPC-gedeelte. Volgens klager kan dit worden gehandhaafd door de looppas om vrij door de kliniek te kunnen bewegen in te ruilen op de eigen afdeling wanneer de telefoon wordt gebruikt. De huidige huisregel is volgens klager binnen de FPK niet noodzakelijk voor de ordelijke gang van zaken en veiligheid.

Huisregels dienen volgens de Hoge Raad daarnaast proportioneel te zijn. Dat betekent dat er een redelijke verhouding moet zijn tussen het doel en het middel dat daarvoor gebruikt wordt. Volgens klager wordt er niet meer voldaan aan deze eis. Het middel heeft vergaande gevolgen voor klager. Klager wijst hiervoor naar de kosten die zowel door klager als ook zijn familie worden gedragen op het moment dat er gebeld wordt, en die op dit moment maandelijks € 300,- voor klager bedragen. Klager heeft weliswaar een sim-only telefoonabonnement voor € 20,- per maand onbeperkt bellen, maar kan hiervan geen gebruik van maken als gevolg van de huisregel. Klager is verplicht gebruik te maken van Telio als provider, als hij wil bellen. Het is voor klager bij deze provider niet mogelijk om een abonnement voor onbeperkt bellen af te sluiten, waarmee de kosten aanzienlijk zouden kunnen worden beperkt tot maximaal enkele tientallen euro's in plaats van € 300,-. Een vergelijkend onderzoek leert dat de prijzen voor onbeperkt bellen vanaf een vaste telefoonlijn de volgende kosten met zich meebrengen: bij Ziggo en KPN bedraagt dit € 15,- per maand, bij Tele 2 kun je 50 uur bellen voor € 10,-. Wanneer je als klant meer dan drie uur per maand telefoneert, hetgeen meer dan € 20,- kost, zal buiten de kliniek logischerwijs gekozen worden voor een abonnement en niet voor het standaardtarief. Klager vindt daarom, anders dan verweerder, dat er geen sprake is van billijke kosten. Daarbij meldt klager ter zitting dat de verbinding vaak zeer slecht is.

Klager heeft het gevoel hierdoor in een onmogelijke positie te verkeren; hij loopt het risico dat òf zijn relatie met zijn vriendin en/of vader verslechtert door weinig contact, òf hij komt in financiële problemen. Doordat de hoge belkosten een financiële drempel opwerpen voor het onderhouden van contact met zijn netwerk en het voor klager niet mogelijk is om gebruik te maken van een (goedkoper) alternatief, wordt hij hierdoor beperkt in zijn recht op het uitoefenen van family life. Ook is klager bang dat spanningen binnen de kliniek kunnen oplopen, nu het contact dat patiënten met hun netwerk kunnen hebben afhangt van hun financiële situatie. Gelet op het doel van de huisregel is klager van mening dat het middel, vanwege de vergaande financiële of relationele gevolgen, niet proportioneel is.

Klager vraagt de klachtencommissie te beoordelen of er is voldaan aan de vereisten of de huisregel inderdaad passend is bij de doelgroep, de noodzaak van de huisregel in dit geval en of de huisregel proportioneel is. Volgens klager is hieraan niet voldaan, nu er landelijk meerdere FPK-afdelingen zijn waar mobiele telefoons zijn toegestaan (passend bij doelgroep), de ordelijke gang van zaken en veiligheid tussen het FPK- en het FPC-gedeelte op andere wijze kan worden gewaarborgd (geen noodzaak) en de huisregel disproportionele gevolgen heeft voor klager.

Klager wil graag tot slot benoemen dat het voor hem met name van belang is dat de situatie voor de toekomst wordt opgelost, zodat hij weer kan toewerken aan een gezonde (financiële) toekomst.

4.2 STANDPUNT VERWEERDERS

Het standpunt van verweerders komt, samengevat, neer op het volgende.

Op grond van artikel 8:15 lid 1 Wvggz stelt de zorgaanbieder huisregels op voor de ordelijke gang van zaken en de veiligheid, passend bij de doelgroep, in de accommodatie. Uit lid 2 van dit artikel volgt dat huisregels algemeen van aard moeten zijn. Op de persoon gerichte beperkingen horen niet thuis in de huisregels, maar moeten onderdeel zijn van het zorgplan van een betrokkene (vgl. HR 19 juli 2019, ECLI:NL:HR: 2019:1282, r.o. 3.6.2).

De beperkingen in het gebruik van internet en communicatiemiddelen gelden voor alle patiënten die binnen De Rooyse Wissel bij de FPK verblijven op beveiligingsniveau 3. Er worden geen uitzonderingen gemaakt op individueel niveau. De regels moeten bijdragen aan een veilig behandelklimaat en voorkomen dat er delicten kunnen worden gepleegd.

De bepaling dat er geen communicatiemiddelen toegestaan zijn binnen de FPK ziet op de ordelijke gang van zaken en de veiligheid in de accommodatie en is passend bij de doelgroep. Hierbij verwijst de kliniek ook naar de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 29 maart 2022 (ECLI:NL:RBOBR:2022:1196) waarin de rechtbank als volgt overweegt in r.o. 4.4: "Beveiligingsniveau 3 geldt voor de meest risicovolle patiënten. Uitgangspunt is dat het verblijf op dit beveiligingsniveau tijdelijk is. Hier worden vaak patiënten van andere instellingen ontvangen die tot behandeling veroordeeld zijn door de strafrechter. Omdat de instelling deze patiënten nog niet goed kent, moet voorkomen worden dat zij via het internet of per telefoon delicten kunnen plegen en daarmee de veiligheid in de accommodatie in het geding brengen."

Het gebruik van internet en telefoon dient in het geval van klager op dit moment geen behandeldoel, zo blijkt ook niet uit het zorgplan. Klager voert aan dat de mogelijkheden om contact te houden met derden buiten de kliniek nu beperkt worden. Klager heeft de mogelijkheid om vanaf zijn kamer te bellen, en om gebeld te worden op deze telefoon. Tevens kan klager gebruik maken van het internet op de afdelingscomputer, waaronder social media. Klager kan dus op verschillende manieren contact onderhouden met familie en met zijn netwerk.

Wellicht ten overvloede nog over de kosten van het huidige telefoonsysteem van De Rooyse Wissel (hierna: Telio). Klager voert aan dat hij hoge belkosten heeft wanneer hij naar zijn netwerk belt (€ 0,12 p/m) en dat zijn familie hoge kosten heeft als zij klager bellen (€ 0,05 p/m).

Een vergelijkend onderzoek naar tarieven van de meest gangbare telefonie in Nederland wijst het volgende uit:

- Ziggo hanteert een starttarief van € 0,16 en een minuuttarief van € 0,16
- Tele2 hanteert een starttarief van € 0,12 en een minuuttarief van € 0,12
- KPN hanteert een starttarief van € 0,12 en een minuuttarief van € 0,12.

Telio hanteert géén starttarief en heeft minuutprijzen zoals klager stelt, die derhalve vergelijkbaar of lager zijn dan de genoemde tarieven van telefonie in Nederland. Het zijn daarmee billijke prijzen die binnen De Rooyse Wissel gehanteerd worden.

Voor het in gebruik nemen van Telio heeft De Rooyse Wissel een ander telefoonsysteem gehad dat lange tijd € 0,08 bedroeg. Dit systeem is nooit geïndexeerd en het huidige tarief van € 0,12 is vergeleken met een aantal aanbieders en blijkt een gangbaar tarief te zijn.

Dat er geen abonnement kan worden afgesloten, vindt zijn oorzaak hierin dat patiënten vaak verzuimen deze kosten te betalen.

Op basis van de huisregels van de FPK mag klager geen mobiele telefoon in bezit hebben, en kan hij daarop of daarmee derhalve ook geen abonnement afsluiten. Patiënten die verblijven op de FPK (beveiligingsniveau 3), waaronder ook klager, hebben toegang tot het FPC (beveiligingsniveau 4), waar ook geen mobiele telefoons zijn toegestaan. Voor de ordelijke gang van zaken en de veiligheid is derhalve in de huisregels van de FPK (alsmede in de huisregels van het FPC) opgenomen dat er geen mobiele telefoons toegestaan zijn.

Tijdens de hoorzitting vertelt een van de juristen van De Rooyse Wissel dat bij het landelijke overleg van de forensische psychiatrische klinieken dat zij heeft bijgewoond alleen gesproken is over telefoons voor patiënten met vaste lijnen en niet over mobiele telefoons voor patiënten. Welke klinieken het betreft, kan zij niet benoemen.

De behandelaar licht toe dat klager inmiddels twee keer per week één uur naar buiten mag gaan en dan zijn mobiele telefoon mag gebruiken. Dit verlof wordt nog gefaseerd uitgebreid.

5 OVERWEGINGEN EN OORDEEL KLACHTENCOMMISSIE

De klacht is gebaseerd op artikel 10.3 Wvggz. De klachtencommissie is bevoegd van deze klacht kennis te nemen en klager is, zoals hierna vermeld, ontvankelijk ten aanzien van zijn klacht.

Klager heeft van zijn wettelijke bevoegdheid gebruik gemaakt om op grond van artikel 10.3 Wvggz een klacht in te dienen met betrekking tot de huisregels.

Derhalve zal de klachtencommissie zich moeten uitspreken over deze klacht en dient zij de beslissing van de zorgverantwoordelijke aan de wettelijke criteria te toetsen.

BEOORDELING

De klachtencommissie overweegt als volgt.

Volgens de toelichting¹ op artikel 8:15 Wvggz stelt de zorgaanbieder algemene huisregels op die gelden binnen een accommodatie of een afdeling daarvan. De huisregels kunnen gelden voor zowel personen die permanent in een accommodatie verblijven als voor degenen die daar een dagbehandeling of andere vorm van ambulante zorg ontvangen. De huisregels zijn gericht op een ordelijke gang van zaken binnen de accommodatie en de veiligheid van de betrokkene, andere patiënten en het personeel. De huisregels dienen algemeen van aard te zijn, op de persoon gerichte beperkingen horen niet in de huisregels thuis, maar dienen onderdeel te zijn van het zorgplan van betrokkene.

De huisregels kunnen, gelet op de zorg die wordt verleend en de doelgroep per accommodatie, verschillen. Het eerste lid maakt een dergelijke differentiatie mogelijk. Afhankelijk van de aard en het niveau van zorg en bescherming binnen de afdeling zullen de huisregels in meer of mindere mate beperkingen op kunnen leggen en ook andersoortig kunnen zijn. Tegelijkertijd is het onwenselijk dat de huisregels voor soortgelijke accommodaties en doelgroepen grote verschillen vertonen en moet worden voorkomen dat in de huisregels vergaande beperkingen in de bewegingsvrijheid worden opgenomen die eigenlijk in de zorgmachtiging thuis horen.

In de huisregels van De Rooyse Wissel die voor klager gelden, is het volgende opgenomen:

"Vaste telefoon:

U hebt een telefoon op uw eigen kamer waarmee u kunt telefoneren naar gescreende nummers binnen Nederland met uitzondering van betaalnummers. Maandelijks krijgt u de rekening voor gemaakte kosten die u dient te betalen.

Indien u wilt bellen naar het buitenland dan kunt u eveneens op eigen kosten gebruik maken van de telefooncel op de afdeling. Hiervoor hebt u een belpas nodig.

U mag alleen contact onderhouden met gescreende contacten. Indien u zich niet houdt aan de gemaakte afspraken met betrekking tot gescreende contacten en/of aan het betalen van uw rekening wordt uw telefoon van uw kamer verwijderd.

U mag altijd de volgende personen bellen:

- Patiëntenvertrouwenspersoon
- Familievertrouwenspersoon
- Justitiële autoriteiten
- Advocaat.

¹ Vindplaats: <https://www.dwangindezorg.nl/documenten/publicaties/informatiepunt/wvggz/wet/wet-verplichte-ggz>

Een eigen mobiele telefoon en/of iPad/tablet is niet toegestaan binnen de FPK.

Het gebruik van de computer van de FPK is toegestaan, buiten programma/bloktijden en etenstijden. Op de computers is internet beschikbaar. Het is niet toegestaan websites te bezoeken met een pornografisch, gewelddadig, racistisch of aanstootgevend karakter. Bij alle vormen van contact met de buitenwereld zijn individuele beperkingen mogelijk a.d.h.v. wet/vonnis/verplichte zorg/behandelplan."

Naar het oordeel van de klachtencommissie is niet gebleken dat de huisregels van De Rooyse Wissel waartegen de klacht zich richt en die, voor zover van belang, hiervoor zijn weergegeven, in strijd zijn met artikel 8.15 Wvggz, het ter zake van overheidswege gehanteerde model of de uitleg van de mate van beveiliging die in geval van beveiligingsniveau 3 dient te worden gehanteerd. Immers, in geval van beveiligingsniveau 3 is sprake van een hoog beveiligde omgeving, waarbij voor de hele afdeling, en dus niet per individu, een beperkte bewegingsvrijheid bestaat in het kader van de veiligheid. Daaraan inherent zijn beperkingen die betrekking kunnen hebben op het gebruik van internet en het vrije gebruik van communicatiemiddelen. Deze gaan evenwel niet zo ver dat klager van communicatie met zijn netwerk is verstoken. Klager heeft immers de mogelijkheid vanaf zijn kamer te bellen en gebeld te worden op de vaste telefoon op zijn kamer. Tevens kan klager gebruik maken van het internet op de afdelingscomputer, waaronder social media. Klager kan derhalve op verschillende manieren contact onderhouden met familie en met zijn netwerk. Daarnaast heeft klager sinds kort twee keer per week één uur onbegeleid verlof waarbij hij gebruik kan maken van zijn mobiele telefoon en dit verlof zal in de nabije toekomst nog worden uitgebreid. De klachtencommissie zal een en ander hieronder nader bespreken.

De klachtencommissie is van oordeel dat verweerders met voldoende feiten en omstandigheden hebben onderbouwd dat de omstreden bepaling uit de huisregels ziet op de ordelijke gang van zaken en de veiligheid in de accommodatie en passend zijn bij de doelgroep. De commissie overweegt daartoe het volgende.

In een forensisch psychiatrische kliniek (FPK) met beveiligingsniveau 3 worden patiënten met een complexe psychiatrische problematiek geplaatst die langere tijd binnen een beveiligde ring moeten verblijven. Er is sprake van een gesloten setting met geringe bewegingsvrijheid. De kliniek biedt een intensieve behandeling aan in een hoog beveiligde omgeving, die is gericht op het verminderen van delictgevaarlijkheid. Het doel van de behandeling is dat iemand op een veilige manier resocialiseert. De instelling heeft onder meer de taak te voorkomen dat patiënten via de diverse communicatiemiddelen delicten kunnen plegen en daarmee de veiligheid in de accommodatie in het geding brengen. Bij De Rooyse Wissel is naast een FPK ook een forensisch psychiatrisch centrum (FPC) met beveiligingsniveau 4, waarbij patiënten van de FPK naar de FPC kunnen gaan. Indien mobiele telefoons zouden worden toegestaan in de FPK en verboden in de FPC, is het niet meer mogelijk de veiligheid te waarborgen. De commissie onderschrijft daarmee de noodzaak van het beperken van communicatiemiddelen op de afdeling met beveiligingsniveau 3, waar klager verblijft. Tevens is zij van oordeel dat aldus aan het proportionaliteitsvereiste is voldaan.

Klager stelt dat patiënten in andere FPK's met hetzelfde beveiligingsniveau wél gebruik mogen maken van een mobiele telefoon. Verweerders voeren daar tegenover aan dat zij in het landelijk overleg met andere FPK's hebben vernomen dat patiënten ook binnen deze FPK's alleen gebruik kunnen maken van vaste lijnen. Nu klager geen namen kan noemen van andere FPK's waar bij beveiligingsniveau 3 wél de eigen mobiele telefoon mag worden meegenomen en gebruikt, kan zijn stelling, tegenover hetgeen verweerders naar voren hebben gebracht, niet worden aangenomen.

Klager stelt dat hij enkel contact met familie en naasten kan hebben door middel van verplicht gebruik van een vast telefoonnetwerk, hetgeen hoge belkosten meebrengt voor hemzelf (€ 0,12 p/m) of voor zijn vriendin en familie, als zij hem bellen (€ 0,05 p/m). Verweerders hebben aangevoerd dat de kosten vergelijkbaar zijn met de kosten die andere providers in rekening brengen. Doordat patiënten vaak verzuimen de kosten van een abonnement te betalen,

behoort het nemen van een abonnement door patiënten niet tot de mogelijkheden. Gelet op hetgeen verweerders ter zake hebben aangevoerd, is de klachtencommissie van oordeel dat de belkosten via de provider bij De Rooyse Wissen weliswaar als aanzienlijk maar niet als buitensporig moeten worden aangemerkt.

Klager heeft nog aangevoerd dat de hoge belkosten een drempel opwerpen voor het onderhouden van contact met zijn netwerk. Hij is van mening dat daarmee zijn recht op family life ex artikel 8 EVRM wordt geschonden.

De klachtencommissie acht de beperking van het telefoon- en internetverkeer niet dusdanig, dat het recht op family life ex artikel 8 EVRM ten aanzien van klager wordt geschonden. Klager kan bellen en gebeld worden op de vaste telefoon op zijn kamer, zij het dat dit (hoge) kosten met zich meebrengt, afhankelijk van de mate van gebruik. Daarnaast kan hij gebruik maken van social media op de afdelingscomputer, waardoor hij op verschillende manieren contact kan onderhouden met zijn vriendin, familie en de buitenwereld. Ook heeft klager twee keer per week één uur onbegeleid verlof waarbij hij zijn mobiele telefoon mag gebruiken, met het vooruitzicht dat dit verlof bij goed gedrag wordt uitgebreid.

De klachtencommissie merkt in verband met het bovenstaande op dat het huidige telefoonsysteem voor patiënten bij veelvuldig gebruik hoge kosten met zich meebrengt, waardoor het gevaar bestaat dat patiënten als gevolg hiervan schulden opbouwen, hetgeen zij onwenselijk acht. Dit punt acht de commissie echter niet zo zwaarwegend dat dit tot een gegrondheid van de klacht zou kunnen leiden, in aanmerking genomen dat klager gebruik kan maken van social media via de afdelingscomputer en tijdens verlof van zijn eigen mobiele telefoon.

De klachtencommissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat de klacht ongegrond moet worden verklaard.

6 SCHADEVERGOEDING

Klager heeft op 26 juni 2023 de klachtencommissie verzocht om, bij gegrondverklaring van zijn klacht, toekenning van schadevergoeding wegens de materiële schade die hij naar zijn zeggen als gevolg van zijn verblijf bij De Rooyse Wissel heeft geleden.

Daargelaten de vraag of de huisregels als zodanig als schadeveroorzakende gebeurtenis aan een verzoek tot schadevergoeding ten grondslag kunnen worden gelegd, is er in casu geen aanleiding voor het toekennen van schadevergoeding, reeds omdat de klacht ongegrond zal worden verklaard. Het gevolg is dat het verzoek zal worden afgewezen.

7 BESLISSING

De klachtencommissie:

- verklaart de klacht ongegrond;
- wijst het verzoek tot schadevergoeding af.

8 BEROEP

De klacht is gebaseerd op artikel 10:3 Wvvgz. Dit brengt mede dat betrokkene, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van betrokkene door middel van een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift beroep kan instellen tegen de onderhavige uitspraak van de klachtencommissie bij de Rechtbank Limburg (artikel 10:7 lid 1 Wvvgz).

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg

De termijn voor het indienen van een verzoekschrift bedraagt zes weken, ingaande op de dag na die waarop de commissie uiterlijk had moeten beslissen dan wel ingaande op de dag waarop de beslissing van de commissie aan klager bekend is gemaakt (artikel 10:7 lid 2 Wvggz).